

عنوان مقاله:

حضور مسجد در بازار تهران

محل انتشار:

مجله صفا، دوره 8، شماره 2 (سال: 1377)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

زهرا عمادی - ندارد

خلاصه مقاله:

مسجد همواره به عنوان یکی از بناهای اصلی غیر تجاری در بازار مطرح بوده و حضور بیش از پنجاه مسجد در بازار تهران موید همین نکته است. شبکه مساجد بازار تهران که معماری مذهبی قاجاری را در یک طیف وسیع به تماشا میگذارد از تنوع زیادی برخوردار است. نحوه استقرار مساجد نشان می دهد که راسته های اصلی با وجود تراکم زیاد واحدهای تجاری صاحب مساجد کمتری هستند ولی بخشایش مساجد در تمام بازار علیرغم بی نظمی به گونه ای است که هر صنفی به راحتی به مسجد معینی دسترسی دارد. مساجد بازار غالباً به لحاظ تعداد حجره ها و فشردگی بافت خود را نشان نمیدهند و همین امر مانع از تشخیص آسان ورودی آن ها می شود. این مساجد به گونه ای در محیط کالبدی اطراف خود جایگزین شده اند که بیش از هر چیز تداوم فضایی را برای عابران جلوه گر می کنند. مساجد جامع و شاه(امام خمینی) هر دو از مهمترین مساجد بازار و شهر تهران هستند. این مساجد علاوه بر ایفای وظیفه مذهبی اجتماعی و سیاسی نقش یک فضای شهری را در میان شبکه پر ازدحام بازار بر عهده دارند. مسجد جامع که بنای اولیه آن به قبل از دوره صفوی می رسد، قدیمی ترین مسجد بازار است و به تدریج همراه با رشد بازار به فضاهای آن افزوده شده است و ورودی های این مسجد که بسیار ساده اند از دسترسی های مهم به بازارهای مجاور خود به شمار میروند. مسجد امام از آثار دوره قاجاری است و مهم ترین بنای بازار تهران محسوب می شود. سردرهای این مسجد دارای تزئینات مفصل و زیبایی است. خاصیت گذرگاهی ورودی های این مسجد آن را تبدیل به یک محل پرتردد نموده است. مقایسه کلی میان این دو مسجد نشان می دهد که نمای مسجد جامع به دلیل عدم یکپارچگی ساخت آن تناسب از تناسب و همگنی برخوردار نیست و نمای مسجد امام در صحن با عظمتش دارای تقارن و تناسب بی مانندی است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302678>

